

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
Pedagogická fakulta
Katedra hudební výchovy

Bakalářská práce

Jihočeské ansámby přirozených rohů
se zaměřením na soubor Jihočeští trubači

Vypracovala: Šímová Nikola

Vedoucí práce: Mgr. Martin Voříšek, Ph.D.

České Budějovice 2018

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci na téma *Jihočeské ansámby přirozených rohů se zaměřením na soubor Jihočeští trubači* jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích 29. 3. 2018

.....
Šímová Nikola

Anotace

Tato bakalářská práce je zaměřena na hudební soubory přirozených rohů působící v Jihočeském kraji. V obecné části práce se věnuji základním údajům o historii přirozených lesních rohů a jejich využití (se zaměřením na loveckou hudbu). Jádrem práce je pojednání o vzniku, historii, repertoáru a aktivitách současných jihočeských ansámblů přirozených lesních rohů (*Jihočeští trubači*, *Pootavští trubači*, *Povltavští trubači* a *Trubači OMS Tábor*). Vzhledem k vlastní praxi se v práci blíže zaměřuji na činnost největšího z těchto ansámblů, souboru *Jihočeští trubači*. V příloze naleznete fotografie souborů, koncertní programy a ukázky z repertoáru jihočeských ansámblů.

Annotation

This bachelor thesis is focused on music ensembles of natural French horns operating in the South Bohemian region. In the general part of the thesis I deal with basic data about history of natural French horns and their use (with a focus on hunting music). The core of the thesis is treatise on the origin, history, repertoire and activities of the contemporary South Bohemian ensembles of natural French horns (South Bohemian Trumpeters, Pootavští Trumpeters – the trumpeters from the region bordering the Otava river, Povltavští Trumpeters – the trumpeters from the region bordering the Vltava/ Moldau river and Trumpeters of the OMS Tábor). Considering my own practice I focus more closely in my thesis on the activity of the largest one of these ensembles, the South Bohemian Trumpeters music ensemble. In the attachment you can find photos of these music ensembles, concert programs and samples from repertoires of the South Bohemian ensembles.

Poděkování

V první řadě bych chtěla poděkovat svému vedoucímu bakalářské práce doktoru Martinu Voříškovi za jeho odborné rady, trpělivost a čas, který mi věnoval při konzultacích.

Dále chci poděkovat členům zmíněných jihočeských ansámbků za poskytnuté materiály a podrobné informace o vzniku a působení souborů. Především chci zmínit vedoucího souboru *Jihočeští trubači* MgA. Roberta Tauera, kterému děkuji za poskytnutý rozhovor, a členku *Jihočeských trubačů* Bc. Lenku Žižkovou, Dis., které děkuji za poskytnuté notové materiály.

V neposlední řadě mé poděkování patří rodině, nejbližším a kolegům za jejich podporu.

Obsah

ÚVOD	6
1 HISTORICKÝ VÝVOJ LESNÍHO ROHU	7
2 LESNÍ ROH V MYSLIVOSTI SE ZAMĚŘENÍM NA JIHOČESKÝ KRAJ	9
3 ZPŮSOB HRY NA LESNÍCI	11
4 ANTONÍN DYK – TRUBAČSKÉ DESATERO LOVECKÝCH SIGNÁLŮ A HLAHOLŮ	12
5 JIHOČESKÉ ANSÁMBLY HRAJÍCÍ NA PŘIROZENÉ LESNÍ ROHY	13
5.1 JIHOČEŠTÍ TRUBAČI	13
5.1.1 Repertoár Jihočeských trubačů	14
5.1.2 Soutěže a úspěchy Jihočeských trubačů.....	17
5.1.3 Svatohubertská mše B dur pro lovecké rohy in B se zpěvy (Petr Vacek – Josef Selement), České Budějovice - 4. 11. 2017	22
5.1.4 Rozhovor s vedoucím souboru MgA. Robertem Tauerem.....	23
5.2 POOTAVŠTÍ TRUBAČI	25
5.2.1 Repertoár Pootavských trubačů.....	25
5.3 POVLTAVŠTÍ TRUBAČI	26
5.4 TRUBAČI OMS TÁBOR PŘI ZUŠ SEZIMOVO ÚSTÍ.....	27
6 ZÁVĚR.....	30
7 PŘEHLED LITERATURY A POUŽITÝCH PRAMENŮ	31
7.1 LITERATURA.....	31
7.2 ROZHOVORY	31
7.3 INTERNETOVÉ STRÁNKY	31
8 SEZNAMY	32
8.1 SEZNAM OBRÁZKŮ	32
8.2 SEZNAM PŘÍLOH.....	32
9 PŘÍLOHY	34

Úvod

Ve své bakalářské práci se věnuji hudebním nástrojům, konkrétně hře na přirozené lesní rohy v Jihočeském kraji. Nejprve se zaměřím na soubor *Jihočeští trubači*, dále se budu zabývat soubory *Povltavští trubači*, *Pootavští trubači* a *Trubači OMS Tábor*.

V práci seznámím čtenáře s historií lesního rohu, tradicí hry na lesnice v Jihočeském kraji a technikou hry na tento nástroj. Dále se zaměřím na soubory hrající na přirozené lesní rohy v Jihočeském kraji. V této části bakalářské práce zmíním obecné informace týkající se ansámbľů, repertoáru a působení souborů na koncertech a soutěžích. Dále se budu věnovat Svatohubertské mši, na které své nástroje rozezněli členové *Jihočeských trubačů*. Mše se odehrála v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše a já jsem velice ráda, že jsem se jí mohla zúčastnit a následně provést rozhovor s vedoucím souboru *Jihočeští trubači* MgA. Robertem Tauerem.

Při zpracovávání bakalářské práce vycházím ze svých osobních zkušeností s hrou na lesní roh a lesnici a také ze zkušeností, které jsem získala během svého působení v souboru *Jihočeští trubači*. Mnohé informace jsem čerpala z odborné literatury, webových stránek souborů a z notových materiálů. K doplnění informací mi posloužil i pořad České televize *Tisíc let české myslivosti*.

Téma bakalářské práce jsem si zvolila s ohledem na své osobní zkušenosti s hrou na lesní roh, a to především během mého studia na českobudějovické konzervatoři pod vedením MgA. Jaromíra Čížka. V průběhu mého působení na konzervatoři jsem se dostala do souboru *Jihočeští trubači* a na koncertech či soutěžích jsem měla možnost osobně poznat i další soubory, které zmiňuji v této bakalářské práci.

1 Historický vývoj lesního rohu

V dnešní době je poměrně složité určit, který z historických hudebních nástrojů byl v dřívějších dobách typem roh a který se typově řadil spíše k trubkám. Technika hry i nátrubky byly téměř shodné, konstrukční a zvukové rozdíly byly jen nepatrné. Jako hlavní rozdíl mezi těmito nástroji uvádí historikové fakt, že nástrojům typu rohů se ozývá první přirozený tón, což je odlišuje od nástrojů typu trubek.¹

Roh, jak ho známe v dnešní podobě, se vyvinul ze středověkého signálního rohu, který byl prodloužený a stočený do kruhového tvaru (v Německu byl tento nástroj označován jako „Hifthorn“). Počátkem 17. století byl obvyklý rozsah rohů do 12. přirozeného tónu (psané g²). Původně tento nástroj sloužil jako signální, následně i slavnostní, lovecký a též jako signální poštovní nástroj.² V tomto období se lesní scény s rohy objevovaly i v italských operách, např. u Rossiho (*Erminia* 1637 v Římě), Cavalliho (1639 *Le nozze di Teti e Peleo*) a v pozdějších dobách i ve Francii u Lullyho (1664 *Princesse d'Elide*). Kolem roku 1660 se nástroj dočkal ve Francii dalšího vývoje a rozšíření dosavadního rozsahu do psané dvoučárkované oktávy až do 16.-17. přirozeného tónu. V tomto období se začal využívat název lovecký nebo lesní roh (anglicky French horn, německy Waldhorn, francouzsky Cor de chasse).³

Do Čech se tento nástroj dostal roku 1681, a to díky hraběti Františku Šporkovi (1662-1738), který ke hře na lesní roh nechal vyškolit několik svých služebníků. V této době se nástroj vyráběl v několika laděních: Es, D, E, F, G, A a C, B v hlubokém i vysokém ladění. Tón byl ostrý (oproti dnešnímu jemnějšímu, lyričtějšímu tónu lesního rohu, který v orchestru slouží k plynulému přechodu mezi dechovými nástroji dřevěnými a žesťovými).⁴ V 18. století se na nástroj, především v koncertních skladbách, hrálo ve psané tříčárkované oktávě (ladění Es a D, do g³ – do 24. přirozeného tónu, spodní rozsah do psaného G¹). V této době byl nástroj přizpůsoben především pro hru ve vyšších polohách (z tohoto důvodu se party z této doby hrají na trubku). *Corno da caccia* psaná v tříčárkované oktávě se vyskytuje ještě u Josepha Haydna (*Symfonie č. 31 D dur* z roku 1765, nazývaná *Se signálem lesních rohů*).

Po roce 1750 se nástroj dočkal dalšího vývoje, díky kterému se změnil i způsob hry a mensura. Na tomto vývoji se podílel především cornista českého původu Antonín Josef

¹ Kratochvíl J. *Dějiny a literatura dechových nástrojů – I. část historická*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971.

² Špaček A. *O hudebních nástrojích*. České Budějovice: Pedagogická fakulta, 1991.

³ Kratochvíl J. *Dějiny a literatura dechových nástrojů – I. část historická*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971.

⁴ Špaček A. *O hudebních nástrojích*. České Budějovice: Pedagogická fakulta, 1991.

Hampel (1737-1771), který působil v Drážďanech. V letech 1753-1754 se ve spolupráci s nástrojařem J. Wernerem zasloužil o několik významných změn. Namísto doladovacích kotoučů, které byly vsazovány hned za nátrubkem, umístil přeladovací zařízení doprostřed trubice (*invenční lesní rohy*), čímž se zlepšilo nasazování. Dále sklonil pravou stranu nástroje, což umožnilo doladovat pomocí vkládání ruky do ozvučnicku (rohy se do této doby držely roztrubem nahoru). Další změnou bylo zavedení nálevkovitého nátrubku místo kotlíkového, čímž se dosáhlo změkčení barvy tónu, jak ji známe v dnešní době. V 18. století tedy vznikl lesní roh, který konstrukcí i zněním odpovídal dnešnímu typu rohů. Dostal se do základního obsazení klasického operního i symfonického orchestru. Jako sólový nástroj se uplatnil v Es ladění, popřípadě D, E, G, výjimečně v G ladění.⁵

V roce 1814 se na roh přidaly dva ventily, roku 1830 tři. Díky tomu bylo možné na nástroj zahrát všechny chromatické tóny. Popularita nástroje v 19. století velice vzrostla (v Haydnově a Mozartově době působili v orchestru dva hráči na lesní rohy, avšak Beethoven pro svou *Symfonii č. 3 - Eroicu* potřeboval lesní rohy tři). Kvarteto lesních rohů získalo své pevné místo v symfonickém orchestru až v romantismu (první a třetí roh jsou laděny vysoko, druhý a čtvrtý nízko). Toto rozdělení ladění se v symfonickém orchestru používá dodnes.⁶

Obr. č. 1 – Lovecké rohy, Anton Kerner, Vídeň, 1769 a 1777 (Čížek, 2002)

⁵ Kratochvíl J. *Dějiny a literatura dechových nástrojů – I. část historická*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971.

⁶ Oling B., Wallisch H. *Encyklopedie hudebních nástrojů*. Čestlice: Rebo, 2004.

2 Lesní roh v myslivosti se zaměřením na Jihočeský kraj

Za dob českého krále a římského císaře Karla IV. bylo lovecké troubení součástí ceremoniálů, které se konaly ve spojitosti s královským svatovítským pokladem, který je uložen na Pražském hradě. Mezi dochovanými cennostmi jsou i dva vyřezávané lovecké rohy (tzv. olifanty), které při lovu používal sám Karel IV. Jedná se o olifanty sicilsko-arabské práce z 11. století.⁷

Původně měla tato hudba tvořena loveckými signály sloužit k dorozumívání lovců a k povzbuzování koní a psů při štvání zvěře. V Čechách se o zavedení lesního rohu jako hudebního nástroje nejvíce zasloužil již zmiňovaný hrabě F. Špork. Se zavedením parforsních honů se praktické používání lesních rohů výrazně rozšířilo. Při těchto honech rohy sloužily především k udržení spojení mezi lovci. K řádnému vybavení každého myslivce tedy lesní roh bez výjimek patřil a stal se i mysliveckým stavovským znakem.⁸ V 18. století se hon stal společenskou událostí srovnatelnou s plesem. Před zahájením i po ukončení honu byly organizovány komplikované ceremoniály, kde bylo zapotřebí i aranžované hudby k podbarvení a zvýraznění slavnostní atmosféry.

Šlechta si v těchto dobách udržovala profesionální muzikanty, kteří se na tuto hudbu specializovali a měli za úkol šlechtu reprezentovat. Proto v minulých dobách měla lovecká hudba vysokou úroveň. Jinak tomu nebylo ani u jihočeské šlechty Schwarzenbergů, Buquoyů, Černínů a dalších. Mezi významné osobnosti, které se zapsaly do hudební historie jihočeského kraje, patřil Ondřej (Andreas) Anton (1754-1817), který se narodil na Hosíně u Českých Budějovic. Působil jako výpomocný učitel hudby na schwarzenberském panství, kde vyučoval potenciální hudebníky lovecké kapely. Ondřej Anton byl známý nejen jako velice dobrý hornista, ale také jako skladatel loveckých fanfár, které zasluhují obdiv i v dnešní době (originální party jsou uloženy v krumlovském státním archivu). První skladbou jsou lovecké fanfáry nazývané *Jagdfanfaren für die schwarzenbergerische Parforcejagd*. Jde o loveckou skladbu složenou pro parforsní hon na černou zvěř, který se pořádal roku 1794 v oboře hlubockého panství. Skladba je rozdělena na části: *Při příchodu panstva, Před uzavřením kruhu, Kruh uzavřen, Pochod při vykročení, Před zahájením štvance, Po odtroubení počátku, štvance, Zjištění silného kusu – hlavní kňour, Čtyřletý kus, Dvouletý kus, Zjištění silné bachyně* a další. Druhou skladbou od Antona jsou lovecké fanfáry pro schwarzenberský vodní hon a třetí též lovecké fanfáry pro schwarzenberský hon.

⁷ Kurfürst P. *Hudební nástroje*. Praha: Togga, 2002

⁸ Martan P. et al. *Jihočeské halali*. České Budějovice: Růže, 1991.

Antonovy fanfáry vyšly v tisku poprvé až v roce 1968 s názvem *Staré lovecké fanfáry*. Schwarzenberská lovecká kapela měla devět až osmnáct hráčů (někdy až třicet pět) a během lovecké sezóny vystupovala přibližně pětkrát.⁹

Jako dalšího skladatele lovecké hudby českého původu lze zmínit Leopolda Koželuha (1747-1818), který několik let působil ve Vídni. Tento skladatel měl velký úspěch i u šlechticů, mezi které patřil Jan Rudolf Černín z Chudenic, majitel zámku Jemčina, kde se konaly parforsní hony. Černín požádal Koželuha, aby mu napsal fanfáry určené pouze pro hony na Jemčině. Koželuh nabídku přijal a sám se roku 1791 honu na Jemčině zúčastnil. Jeho lovecké fanfáry pro parforsní hony v Jemčině mají tyto části: *Fanfára pro hon na křepelky*, *Dessavská fanfára*, *Fanfára k zastavení*, *Zvěř na dohled*, *Návrat*, *Fanfára k doprovodu*, *Zvěř jde do vody*, *Zvěř jde z vody*, *Hallali*, *Konec honu*, *Naháňka*, *Volání na smečku*, *Přivolání panstva* a *Lovu zdar*. Tyto Koželuhovy fanfáry lze v koncertním podání slyšet i dnes. Noty loveckých fanfár jsou uloženy v černínském archivu v Jindřichově Hradci.

Lovecká hudba má své nezastupitelné místo v hudební praxi i v dnešní době a její produkování patří ke zvyklostem, které byly přežaty z minulých dob. Většina mysliveckých událostí (jako jsou například myslivecké zkoušky, výstavy, schůze, pasování na myslivce, poslední loučení s myslivcem) se bez troubení neobejde.¹⁰

Obr. č. 2, 3 – Lovecký roh, Johann Grinwolt, Mnichov, 1735 (Čížek, 2002)

⁹ Zálaha J. *Skladatelé Ondřej a Eduard Antonovi a schwarzenberská lovecká hudba*. Hudební věda, 1971.

¹⁰ Martan P. et al. *Jihočeské halali*. České Budějovice: Růže, 1991.

3 Způsob hry na lesnici

Lesnice, nebo také lovecká trubka, se řadí mezi hudební nástroje dechové žest'ové (dle materiálu, ze kterého je vyrobena). Pro rozeznění tohoto nástroje je důležité mít správný nátrubek, který se shoduje i s nátrubkem na lesní roh. Nátrubek na lesnici má nálevkový tvar (například na rozdíl od nátrubku na trubku, který má tvar kotlíkový) a je poměrně široký. Nátrubek se při hře na lesnici přikládá na ústa tak, aby spodní i vrchní ret pod ním byly rozděleny půl na půl. Hráč na lesnici stojí v mírném rozkročení, levá ruka drží tělo nástroje, pravá ruka je lehce vsunuta do korpusu, který se drží přibližně 20 cm od těla. Pro správné nasazení tónu je důležité umístění jazyka. Špička jazyka směřuje na kořeny horních zubů, nikoli mezi zuby. Pocitově vyslovujeme hlásku TÁ. Při dodržování těchto pravidel hry na lesnici se ozývají tzv. alikvotní tóny: c – g – c – e – g. Pro hraní základních loveckých signálů a menších skladeb tyto tóny postačují.

VŠEOBECNÉ VÍTÁNÍ Antonín Dyk
Vesele

Vítá-me Vás, vítá-me Vás, i-nu o-prav-du sr-deč-ně vítá-me Vás!

Obr. č. 4 – Lovecký signál – Začátek honu

Pro interpretaci těžších skladeb hráči používají tzv. techniku krytí. Tato technika slouží k zahrání i dalších tónů v řadě a realizuje se ucpáním korpusu pravou rukou. Při krytí je velice důležitý hráčův sluch, neboť jedině tak lze poznat správné umístění ruky v korpusu a případně doladit tón. Pro lepší orientaci v notách se tyto kryté tóny značí křížkem (viz Obr. č. 5).

Tereziánská L. Koželuh

volně

Obr. č. 5 – Ukázka krycí techniky, skladba *Tereziánská*, Leopold Koželuh

4 Antonín Dyk – Trubačské desatero loveckých signálů a hlaholů

Profesor Antonín Dyk se narodil 5. 3. 1871 v myslivně Harabaska v okrese Stříbro. Jako profesor ochrany lesů a myslivosti působil od roku 1920 na Vysoké škole zemědělské v Brně. V letech 1935-1937 zde byl děkanem a rektorem. Profesor byl také zvolen předsedou celostátní myslivecké organizace. Kromě několika publikací, zaměřených na myslivecká témata, zkomponoval profesor Antonín Dyk v roce 1936 soubor loveckých signálů a hlaholů¹¹ in B. Signály byly sepsány pro jeden hlas a později byly podloženy textem (pro lepší zapamatování). Na aktualizaci těchto signálů a hlaholů se podílel Petr Vacek. Hlaholy byly doplněny také o tempová a přednesová označení. Ze souboru trubačských signálů a hlaholů bylo vybráno deset nejpotřebnějších hlaholů, dnes známých jako *Trubačské desatero*. Oficiální znění Desatera bylo roku 2001 schváleno Klubem mysliveckých trubačů a kulturní komisí Českomoravské myslivecké jednoty (dále jen ČMMJ). *Trubačské desatero* je závazné a důležité pro každého mysliveckého trubače.¹²

Trubačské desatero:

- Slavnostní fanfára
- Pozdravy: Lovu zdar, Lesu a lovu zdar
- Návěští: Pozor, Pozor si dej
- Vítání
- Začátek honu
- Signály v leči: Začátek leče, Odpověď, Konec leče
- Přestávka
- Konec přestávky
- Konec honu
- Halali

Obr. č. 6 – prof. A. Dyk

¹¹ Hlaholy se troubí na počest ulovené zvěře, tzv. vytrubování úlovků. Celkem je těchto hlaholů 11 (srnec, muflon, jelen a další). Na počest veškeré ulovené zvěře se hraje univerzální hlahol *Halali*.

¹² Trubaci.cz [online] Klub trubačů ČMMJ © 2014 [cit. 2017-10-15]. Dostupné z <http://trubaci.cz/wp-content/uploads/2014/01/trubacske-desatero.pdf>.

5 Jihočeské ansámblы hrající na přirozené lesní rohy

5.1 Jihočeští trubači

Soubor *Jihočeští trubači* byl založen v listopadu roku 2009 se sídlem v Českých Budějovicích. *Jihočeští trubači* jsou kromě jiného členem Klubu trubačů při ČMMJ, spolupracují se Společností mysliveckých trubačů, Řádem sv. Huberta a Jihočeskou společností pro ochranu přírody a myslivosti o.p.s. Dále tento soubor vede v Českých Budějovicích Trubačskou školu Josefa Selementa. Ansámbl na svých webových stránkách uvádí následující cíle sdružení:

1. *Sdružovat hráče na lovecké hudební nástroje, autory lovecké hudby a příznivce lovecké hudby;*
2. *Propagovat a popularizovat myslivecké tradice, šířit a provozovat loveckou hudbu, propagovat humánní a zejména estetickou stránku myslivosti a činnosti myslivců;*
3. *Dle platného zákona o myslivosti provozovat činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví;*
4. *Propagovat přírodu, její ochranu, myslivost a kulturní tradice mezi dětmi a mládeží;*
5. *Vytvářet podmínky pro růst odborné úrovně členů sdružení, zajišťovat jejich vzdělávání, pořádat odborné semináře;*
6. *Vytvářet podmínky pro realizaci soutěží, přehlídek a dalších akcí mysliveckého troubení, organizovat národní a mezinárodní soutěže trubačů;*
7. *Spolupracovat s organizačními jednotkami, složkami a kluby ČMMJ, ostatními celostátními mysliveckými a kulturními organizacemi a mysliveckými sdruženími;*
8. *Rozvíjet mezinárodní činnost v oblasti lovecké hudby, zajišťovat reprezentaci ČR na mezinárodních trubačských soutěžích.*¹³

¹³ [trubacib.cz](http://www.trubacib.cz) [online] Jihočeští trubači při OMS České Budějovice [cit. 2017-10-19]. Dostupné z <http://www.trubacib.cz/Jihocesti-trubaci.html>

5.1.1 Repertoár Jihočeských trubačů

Jihočeští trubači svou hrou na lesnice a borlice¹⁴ doprovázejí kromě klasických honů i různé myslivecké slavnosti, výstavy, plesy (např. Tradiční okresní myslivecký ples OMS České Budějovice konaný v DK Metropol) či zkoušky z myslivosti. Každoročně se na podzim koná tradiční Svatohubertská mše, kterou lze slyšet v několika jihočeských vesnicích. Mimo jiné se soubor každý rok účastní Národní soutěže mysliveckých trubačů, Národních mysliveckých slavností na Loveckém záměčku v Hluboké nad Vltavou, vytrubování u vánočního stromu v Českých Budějovicích, českých mysliveckých Vánoc v Rudolfinu a jako hosté se objevují na tradiční Zemi Živitelce v Českých Budějovicích, kde roku 2014 zahráli i prezidentovi ČR Miloši Zemanovi. Repertoár *Jihočeských trubačů* lze rozdělit do několika samostatných na sebe tematicky navazujících celků.¹⁵

1. celek – Průvod honem – Trubačské desatero ve vícehlasé podobě (Antonín Dyk)

V této části soubor představuje oficiální signály a skladby nejvýznamnějšího autora lovecké hudby profesora Antonína Dyka. Posлуhač se kromě skladeb seznámí i s jednotlivými částmi honu, ke kterému signály a fanfáry neodmyslitelně patří. Části Trubačského desatera ve vícehlasé podobě jsou následující: *Slavnostní fanfára* (hrajeme jednohlasně, zpíváme, hrajeme vícehlasně); *Pozdravy* (hrajeme vícehlasně, zpíváme); *Návěští* (hraje z každého hlasu jeden trubač, zpíváme); *Vitání* (hrajeme jednohlasně, zpíváme, hrajeme vícehlasně); *Začátek honu* (hrajeme jednohlasně, zpíváme, hrajeme vícehlasně); *Signály užívané v leči* (hrají zpravidla pouze dva trubači, zpíváme); *Přestávka* (hrajeme jednohlasně, zpíváme, hrajeme vícehlasně); *Konec přestávky* (hrajeme vícehlasně, zpíváme); *Konec honu* (hrajeme vícehlasně prvních 6 taktů, zpíváme, hrajeme kánon); *Halali* (zpíváme za doprovodu 2. a 4. hlasu, hrajeme vícehlasně).¹⁶

2. celek – Úlovky

Druhá část repertoáru je věnována hlaholům zvěři od profesora Antonína Dyka a Josefa Selementa. Některé hlaholy a signály jsou doprovázeny zpěvem. Soubor hlaholů (*Úlovky* od Antonína Dyka) obsahují následující skladby: *Jelen*, *Srnec*, *Daněk*, *Černá*, *Tetřev*, *Kamzík*, *Bažant*, *Muflon*, *Pernatá*, *Liška*. Úlovky zhudebněné Josefem Selementem jsou následující: *Jelen*, *Daněk*, *Srnec*, *Černá*, *Drobná*.

¹⁴ Kromě hráčů na lesnice má soubor *Jihočeští trubači* také hráče na borlice. Borlice je tzv. B-trubka bez ventilové techniky, která je v porovnání s lesnicí výrazně menší. Borlice se většinou nosí na řemínku přes levé rameno na pravém boku. Na borlice hrají většinou hráči na trumpetu.

¹⁵ Následující celky repertoáru jsou rozdělené dle notových materiálů Jihočeských trubačů. Dělení je pro lepší přehlednost a orientaci v notách.

¹⁶ Notové materiály Jihočeských trubačů.

3. celek – Různé fanfáry a signály pro myslivecké zvyky a ceremoniály

V této části se trubači zaměřují na myslivecké tradice a zvyky. Fanfáry a signály jsou určeny pro významné události v životě myslivce (např. pasování na lovce dané zvěře, vyhlášení krále honu, myslivecké svatby či pohřby, přijímání mezi myslivce apod.). Do této části patří skladby: *Znělka Jihočeských trubačů* (Petr Vacek, 2014), *Konopištské halali* (Josef Selement), *Chlumecká fanfára* (Petr Duda), *Německé halali* (Walter Frevert), *Znělka Klubu trubačů* (Josef Selement), *Znělka ČMMJ* (Josef Selement), *Slavnostní zakončení*, *Parforsní pochod* (R. Stief), *Nádherný chrám* (Petr Vacek), *Hrají Brixiho* (Petr Vacek), *Závěr mše*, *Prnkova vyhlídka*, *Vytrubování v ambitech*, *Žertovná* a další.

4. celek – Hubertská mše B dur

Čtvrtá část je věnovaná oslavě sv. Huberta. Hubertská mše B dur byla složena v roce 1991 a je dílem jednoho z nejvýznamnějších soudobých skladatelů zabývajících se loveckou hudbou Petra Vacka. Text k této mši napsal Josef Selement. Tato mše je určena především pro reprodukci v menších kostelích (např. na venkově) a je věnována v první řadě myslivcům. V této části soubor své posluchače seznamuje s legendou svatého Huberta, který je patronem všech myslivců a lesníků. Ve mši se kromě hraných částí objevují i části zpívané, určené smíšenému sboru. Kromě Hubertské mše B dur byla v roce 1995 napsána i druhá Hubertská mše Es dur (pro Es rohy), určená pro velice významné a slavnostní události (mimo jiné byla tato mše věnována Řádu svatého Huberta).¹⁷

5. celek – Hranická mše B dur

V roce 2009 vznikla v pořadí třetí mše, napsaná panem Petrem Vackem. Textem mši doplnil Vladimír Vyhlídal. Tato mše je určena především pro osobnější akce, hraní v přírodě nebo před různými událostmi (mysliveckými, střeleckými či kynologickými). *Hranická mše B dur* nese svůj název dle Střední myslivecké školy v Hranicích, které je tato mše věnována.

6. celek – Hudba starých mistrů

Jihočeští trubači hrají staré lovecké a slavnostní skladby v úpravě od Tomáše Kirschnera pro lovecké rohy in Es a in B. Do této kategorie patří skladby: *Tereziánská*¹⁸ (L. Koželuh); *Křepelky* (L. Koželuh), *Desavská* (L. Koželuh); *Pochod při odchodu* (Ondřej Anton); *Slavnostní halali* (Anonym); *Aria Sancti Huberti* (francouzská píseň z 18. století); *Korunovační intráda č. 1, 2 a 3* (Jiří Ignác Linek); *Lovecká fanfára* (L. E. Měchura); *Arie Bon*

¹⁷ Více o Hubertské mši v kapitole: *Svatohubertská mše B dur pro lovecké rohy in B se zpěvy* (Petr Vacek – Josef Selement), České Budějovice 4. 11. 2017.

¹⁸ Ukázka skladby *Tereziánská* na str. 11: *Obr. č. 5 – Ukázka krycí techniky, skladba Tereziánská, Leopold Koželuh.*

Repos (francouzská píseň ze 17. století); *Zvěř směřuje k vodě* (Ondřej Anton); *Fanfára č. 2* (L. Koželuh); *Při příchodu panstva* (O. Anton); *Lovecké halali* (Anonym); *Sbor myslivců* z opery *Čarostřelec* (Carl Maria von Weber); *S Ódou na radost* (Ludwig van Beethoven).¹⁹

7. celek – Myslivost v lidové písni

V této části se nacházejí české lidové písně s mysliveckou tematikou. *Jihočeští trubači* hrají skladby jako například: *Já jsem malý Mysliveček* (Petr Vacek, 2015), *Už se ten Tálínskej rybník nahání*, *Když jsem k vám chodíval*, *Už troubějí*, *Na tý louce zelený*, Lidové písně v jednoduché úpravě pro lesnice in B (věnováno souboru Holešovští trubači, Ján Garláthy): *Já do lesa nepojedu*; *Černé oči, jděte spát*; *Já jsem z Kutné hory*; *Jede, jede poštovský panáček*; *Kdyby byl Bavorov*; *Mysliveček skoro vstává*; *Běží liška k Táboru*; *Ach, synku, synku*. Avšak nalezneme zde i písně *Vínečko bílé*, *K Budějicům cesta*, *Kdyby byla Morava* či *Plavala husička po Dunaji*.

8. celek – Vánoční koledy

V poslední části repertoáru *Jihočeských trubačů* se nachází vánoční koledy v úpravách pro lesnice a borlice. V této části většinou soubor doprovází i pěvecké sbory.²⁰ Pro trubačské soubory se zpěvy upravil koledy Tomáš Kirschner: *Nesem Vám noviny*; *Jak jsi krásné nevinátko*; *Veselé vánoční hody*; *Dej Bůh štěstí*; *Štědrej večer nastal*; *Ondráši, Matouši*; *Pásli ovce valaši*; *Slyšte, slyšet pastuškové*; *Z jedné strany chvojka*; *Aj dnes v betlémě*; *Jingle Bells*.²¹

Jihočeští trubači, kromě výše vypsání repertoáru, hrají i známé populární skladby či dle přání pořadatele akcí. Kromě jednohlasých signálů a hlaholů hraje soubor i vícehlasé skladby (pro 2-3 hlasy). V rámci ansámblu *Jihočeští trubači* působí dva soubory hrající na lesnice in B (malý a velký soubor) a dále se zde objevují i hráči hrající na Es rohy.

¹⁹ Notové materiály Jihočeských trubačů.

²⁰ [trubacib.cz](http://www.trubacib.cz) [online] Jihočeští trubači při OMS České Budějovice [cit. 2017-10-21]. Dostupné z <http://www.trubacib.cz/Repertoar.html>

²¹ Notové materiály Jihočeských trubačů.

5.1.2 Soutěže a úspěchy Jihočeských trubačů

Rok 2009

14. Národní soutěž mysliveckých trubačů Křivoklát – 21. 6. 2009

V prostorách hradu Křivoklát se 21. 6. 2009 uskutečnilo setkání mysliveckých trubačů z celé České republiky. Této soutěže se zúčastnilo 228 trubačů, a přestože se jednalo o soutěž, dle slov členů souboru zde po celou dobu vládla pohodová a přátelská atmosféra. I když se *Jihočeští trubači* na své první soutěži neumístili mezi nejlepšími trubači, slova vedoucího souboru, Roberta Tauera, zcela vystihují postoj celého souboru: „...*chci Vám všem ze srdce poděkovat, že jste našli sílu, chuť a v neposlední řadě čas, abyste se naučili hrát na své nástroje. Účast na této soutěži byla pro nás velice inspirativní, a i když konkurence byla opravdu veliká, tak si myslím, že zkušenosti to jsou pro nás velmi cenné a hlavně – DALI JSME O SOBĚ VĚDĚT!!*“²²

Rok 2010

15. Národní soutěž mysliveckých trubačů Trutnov – 4.-6. 6. 2010

Pořadatelem 15. ročníku Národní soutěže mysliveckých trubačů se stala Česká lesnická akademie v Trutnově (z pověření Českomoravské myslivecké jednoty a Klubu trubačů). Ředitel soutěže, Václav Fojt, uvedl: „*V České republice probíhá několik soutěží mysliveckých trubačů, toto je však národní soutěž, s vyššími požadavky než ty ostatní, patří mezi nejvyšší. Hodnotí se čtyři disciplíny: rytmus, dynamika, kultura přednesu, kultura vystupování.*“²³ Na soutěži se troubilo v pěti kategoriích: soubory v ladění B a Es, sólisté v ladění B a Es a velké soubory pro šestnáct a více hráčů. Mimo soutěž se ansámblы sešly i na dvou koncertech pro veřejnost na Krakonošově náměstí. Soubor *Jihočeských trubačů* získal ocenění v následujících kategoriích:

- *Jihočeští trubači – soubory v ladění B, borlice, 17. místo, 230 bodů*
- *Jihočeští trubači – soubory v ladění B, lesnice, 16. místo, 231 bodů*
- *Jihočeští trubači – sólisté v ladění B, lesnice: Holomá Eva, 26. místo, 192 bodů; Ženčuch Stanislav, 32. místo, 173 bodů*
- *Jihočeští trubači – sólisté v ladění B, borlice: Hanuš Daniel, 42. místo, 138 bodů*

²² trubacib.cz [online] Jihočeští trubači při OMS České Budějovice [cit. 2017-11-02]. Dostupné z <http://www.trbacib.cz/ARCHIV.html>

²³ trubacib.cz [online] Jihočeští trubači při OMS České Budějovice [cit. 2017-11-02]. Dostupné z <http://www.trbacib.cz/ARCHIV.html>

Rok 2011

16. Národní soutěž mysliveckých trubačů, Náměšť na Hané – 10.-12. 6. 2011

V roce 2011 se soutěž přesunula do prostředí zámku v Náměšti na Hané. Soutěž zahájil společný koncert lovecké hudby, kde se představily zúčastněné soubory z České republiky i ze Slovenska. Následující den se na nádvoří zámku za zvuků fanfár a signálů zahájil 16. ročník Národní soutěže mysliveckých trubačů. Soutěžní kategorie v tomto roce byly následující: sólisté v ladění B – lesnice, sólisté v ladění B – borlice, sólisté v ladění Es, soubory v ladění B, soubory v ladění Es. Zúčastněných souborů bylo v tomto roce 31 v B ladění, 41 sólistů v B ladění (lesnice), 13 sólistů v B ladění (borlice), soubory a jednotlivci v Es ladění. *Jihočeští trubači* soutěžili v kategorii souborů v B ladění v celkovém počtu 11 členů (devět lesnic a dvě borlice). V kategorii sólistů *Jihočeské trubače* reprezentovali Michaela Kozojedová a Stanislav Ženčuch. Výsledky byly následující:

- *Jihočeští trubači – soubory v ladění B, 21. místo*
- *Jihočeští trubači – sólisté v ladění B, lesnice, Kozojedová Michaela 8. místo; Ženčuch Stanislav 24. místo*

Rok 2012

17. Národní soutěž mysliveckých trubačů Olšina – 9. 6. 2012

V roce 2011 se trubači sešli na 17. ročníku Národní soutěže mysliveckých trubačů, tentokrát v Olšině (nedaleko Horní Plané). Jako každý rok před samotným zahájením soutěže proběhlo několik veřejných koncertů. Následně se mohlo přistoupit k samotné soutěži, které se zúčastnilo před 300 trubačů. Porota ve složení Radek Šroler, Petra Čunátová a Lída Dalecká měla kromě výběru nejlepších souborů v klasičích kategoriích za úkol ocenit i soubor nejuvitnější. V této kategorii nakonec zvítězil soubor *Pagáči – Trubači LDF Brno* s pásmem *Z pohádky do pohádky*.

- *Jihočeští trubači – soubory v ladění in Es, 4.-5. místo, 288 bodů - volná skladba: J. Selection - Přípitek*
- *Jihočeští trubači – soubory v ladění in B, lesnice, 14. místo, 295 bodů - volná skladba: Begrüßung*
- *Jihočeští trubači – sólisté v ladění B, borlice: Winzig Michal, 13. místo, 205 bodů - volná skladba: A. Dyk – Jelen*

Rok 2013

18. ročník Národní soutěže mysliveckých trubačů, ŠLP Masarykův les, Křtiny – 7.-9. 6. 2013

18. ročník Národní soutěže mysliveckých trubačů se přesunul na Moravu, konkrétně do městečka Křtiny, kterému dominuje Křtinský zámek a kostel Jména Panny Marie. Tento ročník soutěže byl výjimečný i tím, že se konal u příležitosti 90 let od založení jednotné myslivecké organizace. Jelikož se Křtiny spojují s osobností prof. Antonína Dyka, rozhodla se ČMMJ vytvořit novou soutěžní kategorii pro myslivecké trubače – „praktický trubač“. V této kategorii se klade důraz především na mysliveckou praxi. Trubači soutěžili v těchto kategoriích: sólisté lesnice in B, sólisté borlice in B, sólisté in Es rohy, soubory in B a soubory in Es. V kategoriích s nástroji in B byla dvě soutěžní kola, do finále postoupilo pět souborů. V prvním kole soutěže hráli trubači skladby povinné a jednu volitelnou. V kole druhém hráli soutěžící jen povinnou finálovou skladbu.

- *Jihočeští trubači – soubory v ladění B, 16. místo, 264 bodů*
- *Jihočeští trubači – soubory v ladění Es, 3. místo, 302 bodů*
- *Jihočeští trubači – sólisté v ladění B, lesnice: Jesenič Martin, 9. místo, 258 bodů*
- *Jihočeští trubači – sólisté v ladění B, borlic: Winzig Martin, 12. místo, 214 bodů*
- *Jihočeští trubači – kategorie Praktický trubač: Ženčuch Stanislav, 2. místo, 129 bodů*

Rok 2014

19. ročník Národní soutěže mysliveckých trubačů, Konstantinovy lázně – 31. 5. 2014

V prostředí lázeňského městečka Konstantinovy lázně se konal 19. ročník Národní soutěže mysliveckých trubačů České republiky. V roce 2014 se soutěže zúčastnilo téměř 30 souborů. *Jihočeští trubači* soutěžili a umístili se v následujících kategoriích:

- *Jihočeští trubači – soubory v ladění B, lesnice, velký soubor, 12. místo*
- *Jihočeští trubači – soubory v ladění Es, lesnice, 3. místo*
- *Jihočeští trubači – soubory v ladění B, lesnice, malý soubor, 15. místo*
- *Jihočeští trubači – sólisté v ladění B, lesnice: Jesenič Martin, 8. místo*
- *Jihočeští trubači – sólisté v ladění B, borlice: Winzig Martin, 5. místo*

Rok 2015

1. Česko–Slovenská súťaž polovníckých trubačou, Malacky – 6. 6. 2015

V roce 2015 se *Jihočeští trubači* zúčastnili 1. ročníku Česko–Slovenské soutěže mysliveckých trubačů, která se odehrávala v zámeckém parku v Malackách. Na soutěži se setkala 250 trubačů ze Slovenska, Česka a dostavili se i trubači z Polska. Po veřejném koncertě, na kterém zazněla Svatohubertská mše, mohla být 1. Česko–Slovenská soutěž zahájena. Kromě klasických kategorií se zde opět objevila i kategorie „praktický trubač“. V této kategorii měli trubači za úkol zatroubit vylosované lovecké signály, říct lovecký vtip, znát odpověď na otázku z myslivecké praxe a trefit se vzduchovkou do terče. Po prvním kole následovalo finále, kde se představilo deset nejlepších souborů. V závěru soutěžního dne proběhl koncert myslivecké hudby, pod vedením dirigenta Mgr. Petra Dudy.

- *Jihočeští trubači – soubory v ladění B, 7. místo, 183 bodů*
- *Jihočeští trubači – soubory v ladění Es, 2. místo, 207 bodů*
- *Jihočeští trubači – kategorie Praktický trubač: Ženčuch Stanislav, 1. místo, 129 bodů*
- *Jihočeští trubači – sólisté v ladění B, borlice: Winzig Martin, 5. místo, 104 bodů*

Rok 2016

2. Česko–Slovenská soutěž mysliveckých trubačů, Pelhřimov – 6. 6. 2016

V roce 2006 se 2. ročník Česko-Slovenské soutěže mysliveckých trubačů přesunul do města Pelhřimov. *Jihočeští trubači* již z předešlého ročníku Česko-Slovenské soutěže věděli, co od soutěže očekávat. Tentokrát se zúčastnili pouze kategorií soubory in B a soubory in Es.

- *Jihočeští trubači – soubory v ladění B, 8. místo, 244 bodů - volná skladba: Pochod z Lovecké svity*
- *Jihočeští trubači – soubory v ladění Es, 3. místo, 268 bodů - volná skladba: Finále*

1. Mistrovství Evropy mysliveckých trubačů, Mariánské Lázně – 1. 10. 2016

Mariánské Lázně v roce 2016 hostily první Mistrovství Evropy mysliveckých trubačů. Hlavní organizátoři této soutěže byli i její zakladatelé, Petr Vacek a Petr Šeplavý (členové rady Klubu trubačů ČMMJ). Soutěže se zúčastnilo bezmála 200 trubačů z 18 souborů, ze šesti evropských států (Česko, Slovensko, Polsko, Rakousko, Německo a Slovinsko). Kategorie v této soutěži byly dvě: soubory in B a soubory in Es. Kromě samotné soutěže zde proběhl i slavnostní průvod trubačů, společné vytrubování hráčů u nasvícené fontány a také tradiční koncert Svatohubertské mše v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Po základním kole do finále

postupovaly z každé kategorie tři nejlepší soubory. Na prvním místě s titulem Mistr Evropy se v obou kategoriích umístil soubor Trubači OMS Přerov. *Jihočeští trubači*, přestože v porovnání s ostatními soubory tvořili početně menší seskupení, postoupili do finále v kategorii soubory in Es, kde se nakonec umístili na obdivuhodném druhém až třetím místě.

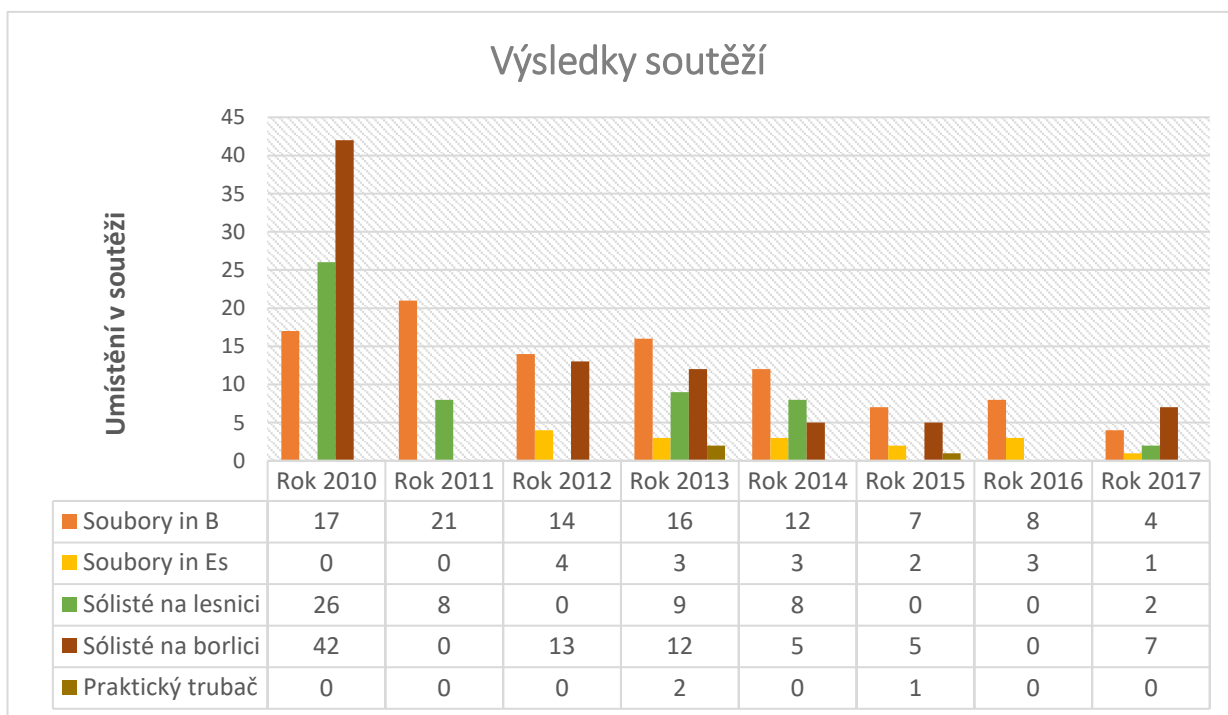
Rok 2017

3. Česko–Slovenská sůťaž polovníckých trubačou, Hronsek – 3. 6. 2017

Třetí ročník soutěže hostilo slovenské město Hronsek. Jako tradičně se soutěžilo v kategoriích soubory a jednotlivci in B, soubory a jednotlivci in Es. Kromě soutěže nechybělo tradiční veřejné vytrubování a koncertní provedení Svatohubertské mše.²⁴

- *Jihočeští trubači – soubory v ladění B, 4. místo, 1111 bodů*
- *Jihočeští trubači – soubory v ladění Es, 1. místo, 207 bodů*
- *Jihočeští trubači – sólisté v ladění Es, lesnice: Mertlík Josef, 2. místo, 184 bodů*
- *Jihočeští trubači – sólisté v ladění B, borlice: Baloun Matěj, 7. místo, 134 bodů*

Při sledování výsledků z výše zmiňovaných soutěží lze vyzorovat postupné zlepšování jak v sólových disciplínách, tak v kolektivních. Výsledky jsem zaznamenala do grafu:

Graf č. 1 – Výsledky soutěží

²⁴ [trubacicb.cz](http://www.trubacicb.cz) [online] Jihočeští trubači při OMS České Budějovice [cit. 2017-11-02]. Dostupné z <http://www.trubacicb.cz/ARCHIV.html>

5.1.3 Svatohubertská mše B dur pro lovecké rohy in B se zpěvy (Petr Vacek – Josef Selement), České Budějovice - 4. 11. 2017

Dne 4. 11. 2017 od 17 hodin jsem měla možnost navštívit tradiční Svatohubertskou mši B dur, která se uskutečnila v Českých Budějovicích v Katedrále svatého Mikuláše. Hrou na lesnice a borlice mši doprovázeli *Jihočeští trubači*, zpěvem doplňoval *Chrámový sbor Borovany* a *Lišovský pěvecký sbor Bohuslav*. Svatohubertské mše se tradičně konají každý rok kolem 3. listopadu, kdy se slaví svátek sv. Huberta. Svatý Hubert je patronem všech myslivců a střelců, ale také kožešníků a rybářů. Během mše jsme si vyslechli příběh sv. Huberta, který pravděpodobně žil v letech 656 (658)-727. Hubertská mše B dur byla zkomponována v roce 1991 a mezi trubačskými soubory je (i přes svou hráčskou obtížnost) velice oblíbená. Veškeré části Hubertské mše jsou opatřeny texty Josefa Selementa, hudbu zkomponoval Petr Vacek. Části neobsahují pouze přirozené tóny lesnic a borlic, ale i tzv. *tlumené tóny* (viz kapitola Způsob hry na lesnici – vysvětlená *technika krytí*). Díky této technice působí Hubertská mše po melodické i harmonické stránce bohatším dojmem.²⁵

Svatohubertská mše byla zahájena troubením fanfár *Jihočeských trubačů* před kostelem (*Vitání, Halali* apod.), následoval příchod členů Řádu svatého Huberta (založen 3. 11. 1695) a myslivců, kteří přinášeli do kostela dary (jelen, bažant a kapr). Poté zaznělo troubení *Introdukce* (předehra) a část *Kyrie* (Pane, smiluj se). Po dohrání této části pokračoval příběh o sv. Hubertovi. Další částí mše bylo *Gloria* (chvalozpěv), po které následovaly přímluvy a obětování. Poté jsme uslyšeli část *Sanctus* (svatý). Na konci mše zazněla část *Agnus Dei* (Beránku Boží). Následovalo svaté přijímání. Na úplném závěru mše proběhlo poděkování, rozloučení a požehnání přítomným. Na závěr mše se s námi trubači rozloučili úvodní melodií, která však tentokrát zazněla jako vzájemné odpovědi (echo) dvou sólových rohů a zakončena byla společným závěrečným akordem, který lze přirovnat k pomyslné tečce za obřadem mše. Poté se trubači opět přesunuli před kostel a posluchačům zahráli některé skladby z trubačského desatera a seznámili je se souborem a nástroji.

Další Hubertské mše roku 2017 se souborem *Jihočeští trubači* se odehrávaly 21. 10. 2017 v kostele sv. Michaela archanděla v Horní Pěně u Jindřichova Hradce, 28. 10. 2017 v Chrástanech u Týna nad Vltavou, 3. 11. 2017 v chrámu sv. Václava v Sušici, 5. 11. 2017 v kostele sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou, 10. 11. 2017 v kostele sv. Prokopa

²⁵ Notové materiály Jihočeských trubačů – předmluva Petra Vacka k Hubertské mši B dur pro lovecké rohy in B se zpěvy (Petr Vacek – Josef Selement).

v Besednici, 11. 11. 2017 v Lukavci u Pacova, 19. 11. 2017 v kostele sv. Václava v Lišově a 24. 11. 2017 v Křtěnově u Temelína.²⁶

5.1.4 Rozhovor s vedoucím souboru MgA. Robertem Tauerem²⁷

➤ *Ze začátku rozhovoru Vás poprosím o několik informací o Vašem uměleckém životě (studium, zkušenosti s hrou na lesní roh, vedení souboru, pedagogické působení apod.).*

○ Studoval jsem na Konzervatoři v Českých Budějovicích u MgA. Jaromíra Čížka, poté jsem šel na JAMU, kde jsem 4 roky studoval hru na lesní roh u doc. Oty Kopeckého. V současné době působím v Jihočeské komorní filharmonii, jsem pedagogem na ZUŠ v Borovanech a v Trhových Svinech, dále také učím hru z partů na Konzervatoři v Českých Budějovicích.

➤ *Prozradte, jak probíhají zkoušky Jihočeských trubačů (jak často se konají, rozehrávání, repertoár apod.).*

○ Zkoušky jsou jednou za 14 dní, avšak pokud máme před koncerty, scházíme se jednou týdně, někdy i vícekrát. Momentálně máme i víkendová soustředění, kdy se scházíme na celý jeden den, někdy i na dva dny. Během zkoušky vždy dbám na kvalitní rozehrávání souboru, intonaci, ladění a poté je samotný nácvik skladeb.

➤ *Nyní bych se zeptala na financování (jakým způsobem a kým je soubor financován).*

○ Především se jedná o vlastní prostředky. Samozřejmě dostáváme finance za odehrané koncerty a myslivecké akce, avšak ty nestačí na pokrytí všech výdajů spojených s realizací koncertů (doprava, pronájem sálů apod.). Jednou ročně dostáváme grant a dále nám přispívají sponzoři (ČMMJ, člen Jihočeských trubačů Petr Pokorný a další).

➤ *Co je důležité pro správnou hru na lesnici? Může na ni hrát každý?*

○ V podstatě na ni může hrát každý. Samozřejmě jsou zde i nějaké fyziologické předpoklady, např. pokud má někdo umělé zuby, nebo zásadní handicap na rtech, bude mít při hraní poněkud ztížené podmínky, avšak celkově hra na lesnici není obtížná.

➤ *Prozradte, jak je to s hrou na lesnici/borlici u mladší generace? Setkáváte se například s tím, že za Vámi přichází děti s přáním naučit se hrát na tyto nástroje a být členem*

²⁶ [trubacib.cz](http://www.trubacib.cz) [online] Jihočeští trubači při OMS České Budějovice [cit. 2017-11-02]. Dostupné z <http://www.trubacib.cz>

²⁷ Z rozhovoru s vedoucím souboru Jihočeští trubači MgA. Robertem Tauerem byl pořízen audio záznam, který byl posléze doslovně přepsán.

souboru? Nebo je to například na přání rodičů, kteří mají mysliveckou hudbu rádi či jsou sami aktivními myslivci?

○ Ano, pravidelně za mnou chodí mladá generace (od dětí po mladistvé) a chtějí umět hrát na tyto nástroje. Většinou to bývá podnět z rodiny, rodiče chtějí dítě podpořit v myslivosti, nebo je to žák ze ZUŠ, který při mé výuce projeví zájem o hru na lesnici či borlici, poté ho k těmto oborům vedu.

➤ *Jaký repertoár hrajete jako soubor nejraději?*

○ Trubači velmi rádi hrají skladbu *Hrají Brixiho* od pana doktora Petra Vacka, protože jsou zde party jak pro lesnice, tak pro borlice – obě dvě skupiny si hezky zahrají, dále například *Cepskou svitu*²⁸ (také od doktora Petra Vacka). Obecně koncertní skladby hrají trubači velmi rádi, a čím déle je hrajeme, tím je hrají radši.

➤ *Zmínil byste některé členy souboru, kteří se věnují i jiným, dalším aktivitám v rámci Jihočeských trubačů (web, koncerty apod.)?*

○ Ano, v souboru máme tyto funkce rozdělené. Máme kolegu, který se stará o finance a o účetnictví, další člen souboru se stará o propagaci a o notové materiály, další kolegyně má na starosti písemný styk s veřejností, i se zahraničními hosty. Takto máme celoročně rozdělené povinnosti, takže každý něco zastáváme.

➤ *A poslední otázka: jaký máte vztah s ostatními jihočeskými trubačskými soubory? Konkrétně se soubory Pootavští trubači, Povltavští trubači a Trubači OMS Tábor.*

○ Z naší strany je vztah k souborům velice přátelský. Já jsem stál u „uměleckého zrodu“ všech zakladatelů těchto souborů (kromě trubačů OMS Tábor), kteří se v Chlumu u Třeboně učili hrát, a mě velice těší, že vedoucí souborů vedou tyto soubory velice kvalitně. Rivalita je u nás spíše zdravá soutěživost.

➤ *Děkuji Vám za vstřícnost a těším se na Váš další trubačský koncert.*

²⁸ Cepské fanfáry – suita pro 3 lesnice a 2 borlice (případně 5 lesnic) a zpěv, věnována obyvatelům obce Cep (jihočeská vesnička poblíž Třeboně) a souboru Povltavští trubači. Části suity znázorňují scény, děje či příběhy z běžného života obce. Poprvé Cepské fanfáry zazněli na Letním kurzu trubačů v Chlumu u Třeboně (srpen 2010). Části Cepské fanfáry: 1. Trubači vytrubují u kapličky, 2. Lidé zpívají píseň při mši svaté, 3. Průvod vesnicí a s veselými muzikanty, 4. Naháňka na černou, 5. Cepské halali.

5.2 Pootavští trubači

Trubačský soubor *Pootavští trubači*²⁹ byl založen v roce 2011, kdy se věnoval především trubení na akcích konaných na Strakonicku. Od roku 2012 se soubor ve spolupráci s OMS (Okresní myslivecký spolek) Strakonice zúčastnil různých kynologických a střeleckých akcí, mysliveckých seminářů, výstav či trubení na pohřbech. *Pootavští trubači* se, stejně jako *Jihočeští trubači*, zúčastnili Národních soutěží mysliveckých trubačů (Olšina, Křtiny u Brna), mysliveckých koncertů a akcí na Slovensku. Mimo jiné se *Pootavští trubači* také objevují na každoročním koncertě k počtě sv. Huberta v koncertní síni Otakara Jeremiáše v Českých Budějovicích. V roce 2013 soubor absolvoval 200 hodin zkoušení na celkem 35 vystoupení. *Pootavští trubači* ve svém souboru hrají na lesnice, borlice a parforsní roh s přeladovacím ventilem B/Es. Ansámbl vystupuje ve složení: vedoucí souboru Vondráček Miloš (lovecký roh B/Es), Cwach Michael (lovecký roh), Kroupová Šárka (lesnice), Rábová Zdeňka (lesnice), Řehoř Jan (borlice), Svoboda Radim (borlice), Kotrč Miroslav (borlice).³⁰

5.2.1 Repertoár Pootavských trubačů

Pootavští trubači mají repertoár složený především ze skladeb psaných v ladění in B. Tyto signály a hlaholy jsou vhodné jak pro koncertní provedení, tak při výkonu běžné, praktické myslivosti.

- *Trubačské desatero – Antonín Dyk*
- *Úlovky – Antonín Dyk*
- *Úlovky – Josef Selement*
- *Myslivecké fanfáry a signály – různí autoři*
- *Hubertská mše in B – Petr Vacek*
- *Hranická mše – Vladimír Vyhlídal a Petr Vacek*
- *Hudba starých mistrů – Leopold Koželuh, Ondřej Anton, Jiří Ignác Linek, Marquis de Dampierre, C. M. von Weber*
- *Cepské fanfáry – Petr Vacek*

²⁹ Informace o souboru Pootavští trubači jsem čerpala pouze z webových stránek. Soubor bohužel nevyhověl mé žádosti o doplnění informací.

³⁰ pootavstitrubaci.cz [online] Pootavští trubači 2015 [cit. 2017-11-04]. Dostupné z <http://pootavstitrubaci.cz/o-nas/>

- *Německé fanfáry a signály – Reinhold Stief, Walter Frevert*
- *Kouzlo Chrámu – Petr Vacek*
- *Znělky a skladbičky vlastní produkce – Jan Řehoř*
- *Slovenské polovnické signály – Pavol Poruban/ Tibor Andrašovan*
- *Slovenské fanfáry a úlovky – Michal Olos, Edmund Hatiar³¹.*

5.3 Povltavští trubači

Soubor *Povltavští trubači* byl založen při vystoupení „*Pražského trubačského sboru*“ dne 23. 2. 2008. Zakládajícími členy souboru byli *Petr Pokorný, Josef Jirsa, Jan Hodr*. Počáteční název ansámblu zněl „*Povltavské lovecké trio*“. Název *Povltavští trubači* (který je logicky odvozen od řeky Vltavy) členové vybrali z toho důvodu, že tok řeky kopíruje místa bydliště jednotlivých členů souboru (od Českých Budějovic do Prahy). Ansámbl hraje na lesnice in B, lovecké rohy in Es, někteří členové souboru hrají i na lesní roh. Soubor vedly i významné hudební osobnosti, např. Petra Čermáková (hornistka *České filharmonie*); Petr Duda (hornista *České filharmonie*); či Tomáš Kirschner (hornista *Orchestru hlavního města Prahy FOK*). V současné době soubor vede pedagog Karel Šimek. Soubor je členem *Klubu trubačů při ČMMJ*, spolupracuje se *Společností mysliveckých trubačů, Trubačskou školou Josefa Selementa a Řádem sv. Huberta*.

Povltavští trubači mají ve svém repertoáru skladby od A. Dyka, J. Selementa, P. Vacka, P. Dudy, O. Antona, L. Koželuha a dalších. Trubači každoročně vystupují na mnoha mysliveckých akcích (plesy, hony, nahánky apod.). V podzimním období také úspěšně hrají Hubertskou mši. Obdobně jako ostatní trubačské soubory se i *Povltavští trubači* účastní soutěží. Jako své největší úspěchy uvádějí druhé místo na Mistrovství Evropy mysliveckých trubačů v Mariánských Lázních (2016) a vítězství na Československé soutěži mysliveckých trubačů v Hronseku (2017).

Na svých webových stránkách *Povltavští trubači* uvádějí motto: „*Miluji rohů zvuk, když na les padá noc, když štvané zvíře zní voláním o pomoc, nebo když lovu hluk, jenž zazněl z těchto míst, ozvěnou večerní přenáší z listu list.*“ /Alfred de Vigni: *Le Cor*, 1825/³²

³¹ pootavstitrubaci.cz [online] Pootavští trubači © 2015 [cit. 2017-11-04]. Dostupné z <http://pootavstitrubaci.cz/repertoar/>

³² povltavstitrubaci.cz [online] Povltavští trubači © 2008 [cit. 2017-11-09]. Dostupné z <http://www.povltavstitrubaci.cz>

V současné době soubor působí ve složení: Josef Jirsa (vedoucí souboru), Petr Votava, Jaroslav Novák, Jan Hodr, Petr Pokorný, František Ibl, Jan Koláčný a Filip Luhan. Bývalými členy jsou Jakub Janda a Stanislav Ženčuch (současný člen Jihočeských trubačů). Mezi členy souboru se nenachází žádný profesionální hráč na lesní roh (nikdo ze členů nevystudoval konzervatoř), avšak všichni členové jsou myslivci a ve hře na lesnice se vzdělávají soukromě a hraní mají jako koníček. Soubor působí v několika krajích, především je to z důvodu bydliště jednotlivých členů: dva členové žijí v Jihočeském kraji, tři členové ve Středočeském kraji, dva členové žijí v Praze a jeden člen žije v kraji Královéhradeckém. V současné době se díky větší povědomosti o souboru stává, že o ansámbl *Povltavští trubači* mají zájem pořadatelé různých akcí i z větších vzdáleností (Morava, východní a severní Čechy), tam je to však pro členy problém (především z časových důvodů a nákladům na dopravu).

Zkoušky souboru probíhají u člena *Povltavských trubačů* Petra Votavy (nedaleko středočeských Votic), protože to sem mají všichni členové stejně daleko. Zkoušky souboru se konají každých čtrnáct dní, před soutěžemi se konají dvoudenní soustředění (většinou o víkendu). Některé zkoušky (cca 1x měsíčně až 1x za 6 týdnů) vedou profesionální hráči a pedagogové Karel Šimek či Petr Vacek, ostatní zkoušky si vedou členové souboru sami. Zkouška trvá v průměru 2 hodiny. Zkouší se především skladby na soutěže, rozšiřuje se repertoár, hrají se skladby na koncerty a Hubertské mše. Členové ansámblu hrají na lesnice B, Es rohy a někteří i na lesní rohy – při zkoušce se soubor snaží hrát na všechny tyto nástroje – nejdříve na lesní rohy a přes „eska“ se dostanou na „béčka“. Mezi nejoblíbenější skladby souboru členové uvádí Hubertskou mši a starou hudbu, např. od L. Koželuha. V roce 2018 *Povltavští trubači* oslaví 10. výročí. Koncert k tomuto kulatému výročí se uskuteční 28. dubna 2018 v Bazilice sv. Petra a Pavla na Vyšehradě. Jako hosté na koncertě vystoupí i další trubačské soubory, konkrétně *Pražský trubačský sbor* (pod vedením Kristýny Vackové), *Jihočeští trubači*, *Pootavští trubači*, *Trubači OMS Přerov* (pod vedením Vladimíra Sekery) a *Trubači od Čertova Břemene*.³³

5.4 Trubači OMS Tábor při ZUŠ Sezimovo Ústí

Trubačský soubor *Trubači OMS Tábor* při ZUŠ Sezimovo Ústí vznikl v roce 2003. Zakladatelkou a první vedoucí souboru byla Šárka Kvičínská, která vyučovala v ZUŠ Sezimovo Ústí hru na lesní roh. Žáci paní Kvičínské projevíli zájem o hru na lesnici a to byl podnět pro založení souboru. Jedno z prvních vystoupení *Trubačů OMS Tábor* bylo zahájení

³³ Informace byly sepsány po telefonním rozhovoru se členem *Povltavských trubačů* Jaroslavem Novákem (2.3.2018). Další informace mi ochotně doplnil vedoucí souboru Josef Jirsa (3.3.2018).

tradičního bálu OMS Tábor (2004). Dle slov bývalé členky a nynější vedoucí souboru Evy Mlázovské na tomto plese dal soubor o sobě vědět: „Protože dívky, které do té doby neměly s myslivostí nic společného, nevlastnily žádné oblečení v přírodních barvách, hrály jsme na tomto plese ve vypůjčených skautských košilích. Naše vystoupení zaujalo natolik, že si náš soubor vzal OMS spolu se ZUŠ tzv. pod křídla, a od té doby se soubor prezentuje pod názvem *Trubači OMS Tábor při ZUŠ Sezimovo Ústí*.“³⁴ Díky tomuto vystoupení si soubor (za podpory místostarosty města Plané nad Lužnicí Stanislava Vyhnala a dalších soukromých dárců) mohl pořídit nové nástroje, uniformy či startovné na soutěže.³⁵

V letech 2005-2010 měl soubor mnoho trubačských akcí, např. lovecké či slavnostní příležitosti. Troubení začalo být velice populární, a tak se soubor postupně rozrůstal. V roce 2012 se vedoucí souboru paní Kvičínská odstěhovala do Kanady a vedoucí souboru se stala její žačka Eva Mlázovská, která v tomto roce byla studentkou 4. ročníku Konzervatoře České Budějovice, kde studovala hru na lesní roh pod vedením Jaromíra Čížka. Nyní je studentkou na Akademii múzických umění v Praze.

V současné době působí v souboru *Trubači OMS Tábor při ZUŠ Sezimovo Ústí* celkem 21 hráčů (čtyři trubači ve věku 7-10 let, jedenáct trubačů v rozmezí věku 14-18 let a šest členů tvoří dospělí trubači). Vedoucí souboru Eva Mlázovská popisuje ve svém článku o souboru v časopisu *Myslivost* své metodické postupy při nácviku skladeb takto: „Když se učíme něco nového, kladu vždy největší důraz na důsledné pochopení rytmické linky. Většinou rytmus tleskáme bez nástroje, případně zpíváme na jednom tónu. Nezapomínáme na to, že i pauza je hudba a nesmí nám v nich polevovat pozornost. Tuto fázi považuji za zcela zásadní, u dětí navíc bývá i poměrně zábavná. Když už hrajeme všichni společně, vyžadují po našich trubačích, aby sledovali v notách i hlasy, které hrají jejich kolegové. Soubor pak zní kompaktněji, hráči na sebe navzájem počkají a v neposlední řadě mají ve zkouškách větší pochopení pro ostatní spoluhráče, kteří třeba potřebují náročnější místo více cvičit.“³⁶ Dále se vedoucí souboru zaměřuje na dynamiku skladeb, rozdíly mezi hlasitými a tichými částmi skladeb.

Soubor se v červnu 2017 mimo jiné zúčastnil Česko–Slovenské soutěže mysliveckých trubačů (Hronsek), kde získal v kategorii in B 2. místo. Stejně umístění získala i sólistka

³⁴ Článek pro časopis *Myslivost* psaný vedoucí souboru Evou Mlázovskou [cit. 2017-11-10]. Dostupné v časopisu *Myslivost* – prosinec 2017.

³⁵ ČMMJ OMS Tábor [online] Trubači OMS Tábor © 2010 [cit. 2017-11-10]. Dostupné z <http://omstabor.webnode.cz/novinky/klub-trubacu/>

³⁶ Článek pro časopis *Myslivost* psaný vedoucí souboru Evou Mlázovskou [cit. 2017-11-10]. Dostupné v časopisu *Myslivost* – prosinec 2017.

v kategorii B Veronika Fördösová.³⁷ Vedoucí souboru Eva Mlázovská má následující přání, kterým bych ráda zakončila psaní o jihočeských souborech hrající na přirozené lesní rohy: „*Aby si náš soubor stále udržoval vysokou úroveň po hudební i technické stránce, abychom setrvali v přátelské, živé a mladistvé atmosféře a v neposlední řadě – aby neustával zájem o hru na lesnici mezi nejmenšími dětmi.*“³⁸

³⁷ Oficiální facebookové stránky Trubači OMS Tábor při Sezimovo Ústí [online] [cit. 2017-11-10]. Dostupné z <https://www.facebook.com/trubaciomsstaborprizussezimovousti/>

³⁸ Článek pro časopis *Myslivosť* psaný vedoucí souboru Evou Mlázovskou [cit. 2017-11-10]. Dostupné v časopisu *Myslivosť* – prosinec 2017.

6 Závěr

Ve své bakalářské práci jsem se pokusila přiblížit tradici hry na přirozené lesní rohy se zaměřením na Jihočeský kraj. Na základě mé osobní zkušenosti s hrou na lesní roh a lesnici jsem přidala postřehy a zkušenosti ze svého několikaletého působení v souboru *Jihočeští trubači*, na který jsem se také více zaměřila. Díky této práci jsem se měla možnost opět setkat s milými kolegy a zopakovat si krásné melodie, které si i po letech stále vybavuji. Nejspíše to bude tím, že trubačské skladby mají velice chytlavé melodie, které jsou doplněné o výstižné texty.

Jak z práce vyplývá, trubačské soubory a celkově myslivecké troubení tvoří stále žijící tradici a jsou neodmyslitelnou součástí ať už mysliveckých akcí, honů či slavností. Během vypracování textů jsem se setkala jak se zkušenými trubači a aktivními myslivci, tak s dětmi školního věku, které vnímají troubení jako velký koníček a možná i jako budoucí povolání. Z pedagogického hlediska si myslím, že působení dětí či adolescentů v podobných souborech, kde se pojí radost z hudby s láskou k přírodě, je velice přínosné, a to nejen díky báječnému kolektivu (s kterým jsem se během svého působení mezi trubači bez výjimky setkala).

Závěrem bych všem trubačským souborům chtěla popřát, ať i nadále mají tolik trubačských příležitostí a příznivců jako doposud. Dále bych jim přála, aby mezi ně přicházeli další mladí trubači, kteří (stejně jako já) naleznou v souboru přátele, kolegy, a především místo pro radost a rozvinutí svých hráčských schopností.

7 Přehled literatury a použitých pramenů

7.1 Literatura

- **Čížek B., 2002:** Fotografický atlas hudební nástroje. Aventinum, Praha, 255 s.
- **Kratochvíl J., 1971:** Dějiny a literatura dechových nástrojů – I. Část historická. Státní pedagogické nakladatelství, Praha, 186 s.
- **Kurfürst P., 2002:** Hudební nástroje. Togga, Praha
- **Martan P., Holeček J., Podolák J., 1991:** Jihočeské halali. Růže, České Budějovice, 187 s.
- **Oling B., Wallisch H., 2004:** Encyklopedie hudebních nástrojů. Rebo, Čestlice, 255 s.
- **Špaček A., 1991:** O hudebních nástrojích. Pedagogická fakulta České Budějovice, 115 s.
- **Notové materiály Jihočeských trubačů**

7.2 Rozhovory

- **MgA. Robert Tauer** – vedoucí souboru Jihočeští trubači

7.3 Internetové stránky

- **Jihočeští trubači** [online]. Dostupné z <http://www.trubacicb.cz>
- **Pootavští trubači** [online]. Dostupné z <http://pootavstitrubaci.cz>
- **Povltavští trubači** [online]. Dostupné z <http://www.povltavstitrubaci.cz>
- **Trubači OMS Tábor** [online]. Dostupné z <http://omstabor.webnode.cz/novinky/klub-trubacu/>
- **ZUŠ Sezimovo Ústí** [online]. Dostupné z <http://www.zussu.cz>
- **Klub trubačů ČMMJ** [online]. Dostupné z <http://trubaci.cz/klub-trubacu-cmmj/>
- **Myslivost** [online]. Dostupné z <http://myslivost.cz>
- **Za přírodou** [online]. Dostupné z <http://www.zaprirodou.cz>

8 Seznamy

8.1 Seznam obrázků

Obrázek č. 1 – Lovecké rohy, Anton Kerner, Vídeň, 1769 a 1777 (Čížek, 2002)

Obrázek č. 2 a 3 – Lovecký roh, Johann Grinwolt, Mnichov, 1735 (Čížek, 2002)

Obrázek č. 4 – Lovecký signál – Konec honu [online]. Dostupné z

<http://www.zdoubrawy.cz/signalny/>

Obrázek č. 5 – Ukázka krycí techniky, skladba Tereziánská, Leopold Koželuh [online].

Dostupné z [http://www.zaprirodou.cz/getattachment/c64e9e34-3800-4d8c-b8c9-](http://www.zaprirodou.cz/getattachment/c64e9e34-3800-4d8c-b8c9-0e7eb87e9f18/Krok-9.aspx)

[0e7eb87e9f18/Krok-9.aspx](http://www.zaprirodou.cz/getattachment/c64e9e34-3800-4d8c-b8c9-0e7eb87e9f18/Krok-9.aspx)

Obrázek č. 6 – prof. A. Dyk [online]. Dostupné z <http://www.zdoubrawy.cz/signalny/>

8.2 Seznam příloh

Příloha č. 1 - Znak Jihočeských trubačů [online]. Dostupné z <http://www.trubacicb.cz>

Příloha č. 2 – Znak Pootavských trubačů [online]. Dostupné z <http://pootavstitrubaci.cz>

Příloha č. 3 - Znak Klubu trubačů ČMMJ [online]. Dostupné z <http://trubaci.cz/klub-trubacu-cmmj/>

Příloha č. 4 - Znak Povltavských trubačů [online]. Dostupné z

<http://www.povltavstitrubaci.cz>

Příloha č. 5-14 - Trubačské fanfáry a hlaholy (původní verze – Antonín Dyk) [online].

Dostupné z <http://www.zdoubrawy.cz/signalny/>

Příloha č. 15 – Znělka klubu trubačů (J. Selement) [online]. Dostupné z

[http://www.zaprirodou.cz/getattachment/6f4830db-39ce-4486-88fb-8f070da1482c/Krok-](http://www.zaprirodou.cz/getattachment/6f4830db-39ce-4486-88fb-8f070da1482c/Krok-8.aspx)
[8.aspx](http://www.zaprirodou.cz/getattachment/6f4830db-39ce-4486-88fb-8f070da1482c/Krok-8.aspx)

Příloha č. 16 - Soubor Jihočeští trubači (2016) [online]. Dostupné z

<http://www.trubacicb.cz>

Příloha č. 17 - Jihočeští trubači (srpen 2017, Země živitelka) [online]. Dostupné z

<http://www.trubacicb.cz>

Příloha č. 18 a 19 - Ocenění Jihočeští trubači (červen 2017, Hronsek) [online]. Dostupné z

<http://www.trubacicb.cz>

Příloha č. 20 – Plakát (Svatohubertská mše, České Budějovice, listopad 2017) [online].

Dostupné z <http://www.trubacicb.cz>

Příloha č. 21 – Povltavští trubači [online]. Dostupné z

<https://www.facebook.com/povltavstitrubaci/>

Příloha č. 22 – Trubači OMS Tábor při ZUŠ Sezimovo Ústí [online]. Dostupné z

<https://www.facebook.com/trubaciomstaborprizussezimovousti/>

Příloha č. 23 – Hubertská mše B dur (části) (notový materiál Jihočeských trubačů)

9 Přílohy

Příloha č. 1: Znak Jihočeských trubačů

Příloha č. 2: Znak Pootavských trubačů

Příloha č. 3: Znak Klubu trubačů ČMMJ

Přílohy č. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 – Trubačské fanfáry a hlaholy (původní verze – Antonín Dyk)

SLAVNOSTNÍ FANFÁRA

Antonín Dyk

Vážně a slavnostně

Slá - va a zdar To-bě na u - ví - tá - ní ro - ze - zvuč se les - nic
hlás - né trou - be - ní. Na - še srd - ce vsťíc ple - sá, jak ta hud - ba já - sa - vá

LOVU ZDAR

Antonín Dyk

Lo - vu zdar, lo - vu zdar, lo - vu zdar!

LESU A LOVU ZDAR

Antonín Dyk

Le - su a lo - vu zdar!

VŠEOBECNÉ VÍTÁNÍ

Antonín Dyk

Vesele

Ví - tá - me Vás, ví - tá - me Vás, i - nu o - prav - du sr - deč - ně ví - tá - me Vás!

POČÁTEK HONU

Antonín Dyk

Vesele

Za - čí - ná - me ve - se - le, ja - ko do - bří přá - te lé.
Flin - tu so - bě při - chys - tej a na po - ve - ly po - zor dej!

POČÁTEK LEČE

Antonín Dyk

Vesele

Leč no - vá za - čí - ná, pře - staň ba - vit sou - se - da, při - prav so - bě zbraň!

KONEC LEČE

Antonín Dyk

Rychle

Leč už je skon - če - na, dej - te flin - ty na ra - me - na!

VELKÁ PŘESTÁVKA

Antonín Dyk

Vesele

Pij - me pi - vo s bob - kem, jez - me be - dr - ník, my - sli - vec - chce stří - let,
a - le ta - ké pít, ku - chař - ka če - ká, nech - te vše - ho být!

KONEC PŘESTÁVKY

Antonín Dyk

Živě

Vstá - vej - te! Po - spěš - te!

Za - nech - te sta - ré a - ne - kdo - ty, na - stu - pte no - vou leč!

KONEC HONU

Antonín Dyk

Vážně, pomalu

Dost již je lo - ve - ní, čas je u - kon - če - ní, Lo - vě - ně buď zdar!

HALALI - VÝŘAD

Antonín Dyk

Vážně

Ha - la - li! Ha - la - li! Po - slyš - te na - ši mi - lí ka - ma - rá - di, jak

my - sli - vec - ká po - cta se ko - ná na po - zdrav po - sled - ní zhas - lé zvě -

ři. To zvyk je zdě - dě - ný, jenž zvěř i lov - ce ctí, to náš mrav sta - rý.

Znělka klubu trubačů

J. Selement

♩ = 76

f

5

3

3

3

3

3

3

3

3

3

10

3

3

3

3

3

3

Příloha č. 16 – Soubor Jihočeští trubači (2016)

Příloha č. 17 – Jihočeští trubači (srpen 2017, Země živitelka)

HUBERTSKÁ MŠE

v českobudějovické
katedrále

sobota
4. listopadu 2017
v 17.⁰⁰ hodin

účinkují:
Chrámový sbor Borovany
Lišovský pěvecký sbor Bohuslav
Jihočeští trubači

Príloha č. 21 – Povltavští trubači

Príloha č. 22 – Trubači OMS Tábor při ZUŠ Sezimovo Ústí

Řazení mše B dur JT

Vábení sv. Huberta

zvonění

Vstup – Introdukce (Zpěv od "Huberte patrone", nebo trubači dávají tón na začátku)

Hned po Introdukci – Kyrie (Trubači 4 takty předehra, pak zpěv)

Čtení

Žalm

Případně druhé i třetí

Před Evangelie – Gloria (Trubači dávají tón)

Obětování (po přimluvách) – přinášení darů – Benedictus

(Trubači dávají tón nebo 1. repetice předehra a pak celé znovu)

Sanctus (Trubači dávají tón)

Jako Agnus se hraje – Credo (Trubači dávají tón)

Přijímání – Agnus Dei (Trubači dávají tón)

(Na přijímání je možné čas vyplnit ještě např. Úlovky, Arie Bon Repos, atd.)

Poděkování, rozloučení, požehnání

Závěr – Finále

Vábení sv. Huberta